

בדירה הזאת נעשתה היסטוריה. כאן גד בגין המחנך (למטה) כאשר העולם כולו חיפש אותו

תירוה בטוחה שאילו היה בגין צריך להחליט הוא היה מאשר זאת. לדבריה, לא ניתן לה לדבר איתו. רק אחרי שהיצעתי צ'קים דחויים, כערכות בנקאית, הסכים הבן, ותוך שבע נחטפה הדירה כ־300 דולר לחודש. קודם הם שילמו לי 1160 שקל לחודש.

למעשה, עוד לפני שלוש שנים פנתה תירוה אל יעקב מרדור, אחרי שהתברר לה שבגין לא יחזור לדירה, ושאלה אותו אם המילגה מעוניינת לקנות את הדירה כדי להפוך אותה למוסיואון, בעקבות המאורעות ההיסטוריים שהתרחשו בה. מרדור ענה לי מייד: לא!

לא שאלתי שאלות. למה פניתי למרדור? כי אמרו לי בלישכה של בגין שהוא הכתובת לעסקות מסוג כזה. זה לא היה הפסד שלנו, למרות שבוודאי היה נותן לבגין יוקרה מסויימת. ידענו תמיד שהמישפחה היתה

מנחם בגין חוש לעסקים. היתה זו עליוה שניהלה את הקופה בבית. היא שילמה את שכר־הדירה. היא עמרה על המקח איתנו על כל מיני נושאים של הוצאות ועד־הבית. זה לא פלא. היה לה תקציב קטן.

בגין היה מאשר זאת

מייד עם התפטרותו של בגין מראשות־הממשלה פנתה תירוה, יורשת הבניין מאביה, למזכירו של בגין, יחיאל קדישאי, שאיתו היה לה קשר כל הזמן: היה לי צורך להעלות את שכר־הדירה. הצעתי להם לקנות את הדירה על־פי החוק של דמי־מפתח. היתה לי בעיה לתת את כל הסכום בכתיאחת ולכן נתתי בכמה תשלומים. לפני התשלום האחרון ניקשתי את המפתח, כדי לאפשר להשכיר את הדירה ולהשתמש בכסף שילקח

בגין הוא אשר שכר את הדירה עבורו. לבעל־הבית הסביר השוכר, שהדירה מיועדת לחבר עולה חדש, העומד להגיע ארצה עם מישפחתו. בגין היה אז במחתרת והבריטים תרו אחריו כשבע עיניים. לכן נאלץ לנדוד ממקום למקום ודאג לא לחשוף את שמו והשתמש בשם בדוי.

אף לא דייר אחד בבניין ידע על זהותו של איש־המחתרת שגר בשכנו. תם. אב־המישפחה בקומת־הקרקע הצטייר לשכניו בתחילה כאיש תימן הוני, הרואה אוריים רק לעיתים רחוקות. עליוה, ששם נעוריה היה אלה, לא דיברה מעולם עם שכניה, וכאשר נקלעה לשיחה מיקרית, סיפרה כי בעלה הוא רואה־השכון. חייה המיסטוריים של המישפחה עוררו סקרנות ועל כך מספרת תירוה: "הורי סיפרו שהם שומעים כל לילה תיקתוקים מוזרים, ולא ידעו מה זה". הוריה המנומסים של תירוה לא העזו לשאול לפשר התיקתוקים התכופים.

ערב הבחירות לכנסת העשירית, שיפצה עליזה בגין את הדירה הקטנה בתל־אביב, בתיקווה שבעלה לא ייבחר מחדש כראש־הממשלה

קשורה מאוד לדירה הזאת. בתקופה הראשונה להיבחרותו של בגין הם היו באים מדי שבת לסוף־שבוע. עם הזמן הלכו והתמעטו הביקורים. גם העובדה שהם באו לכאן לעשות שיפוצים לפני הבחירות מראה שהם היו קשורים מאוד לדירה. לכן חשכתי שירצו לעשות ממנה משהו.

מראש מהדיירות ולשלם את יתרת החוב. עורך־הדין לוסטיגמן הסכים, אך הבן בניזאב התעקש וסירב. ככה הסכמנו וככה יהיה. מבחינה חוקית היה הצדק איתו, מבחינה אישית זה צרם לי. אחרי כליכך הרבה שנים של ידירות, לקבל את־נהגות כואת".

רק עם פרוץ מלחמת־העצמאות ידענו שזה היה בגין. אימי התחילה להתיירד בעיקר עם עליוה. שתיהן היו פולניות והיתה להן שפה משותפת ורקע משותף. רק אז גילתה עליוה שהתיקתוקים היו מכונת־הרפסה, ש־הרפיסה כל הלילה עלונים וכרוזים. "כבר אז, אומרת תירוה, לא גילתה